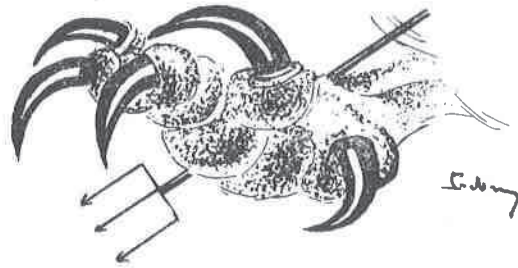

Osti

U nekim našim krajevima udomaćio se na rijekama i jezerima ribolov ostima. Upotreba ostiju, kao sredstva za ribolov, potječe s mora. Na slatkim vodama njihova upotreba nije dopuštena po Zakonu o slatkovodnom ribarstvu. Međutim upotreba ostiju toliko se raširila, da je o tome potrebno ponovno raspravljati.

Taj način ribolova traži mnogo vještine i okretnosti, naročito noću pod svjetlom, pa pojedinci i iz redova športskih ribolovaca, često brane ribolov ostima smatrajući, da se takav način ribolova, obzirom na napore i vještinu, može uvrstiti i smatrati sportskim. Profesionalni ribari ne upotrebljavaju osti, osim izuzetno u nekim vodama (na pr. Dojransko jezero) a športaši ih redovno ne smatraju svojim priborom.

Poznato je, da se ostima u slatkovodnom ribarstvu većinom služe krivolovci, vrebajući za vrijeme mrijesta ribu, kada se skupi na određenim mjestima, ili loveći noću pod jakim svjetlom koje zasljepljuje ribu i onemogućava joj bijeg.

U Hrvatskoj krivolov ostima naročito se razvio na rijeci Kupi, Odri, Muri, Krki i Dravi, a do prije kratkog vremena osti su bile glavno sredstvo za tamanjenje pastrva na Plitvičkim jezerima.

Nestanku salmonida, osobito glavatica, doprinjela je i upotreba ostiju. Za vrijeme putovanja glavatica, oko svih mlinova i brana čekaju krivolovci ostima svoj plijen. Poznavajući dobro teren i kretanje glavatica, rijetko će im koji veći komad izbjeći, dok za vrijeme niskih vodostaja ostatak strada noćnim ribolovom. Tako se uništavaju pastrve skupljene na plićacima za vrijeme mrijesta, smuđevi dok čuvaju svoja gnijezda i šarani kad odlažu ikru na plićacima.

Izdavanjem pojedinih ribolovnih revira u iskorištavanje ribarskim organizacijama na duži vremenski period, kao i jačim sudjelovanjem kotarskih narodnih odbora u upravljanju ribolovnim vodama, treba da se pojača nadzor nad vodama, pa se suzbijanju i ove vrsti krivolovstva mora obratiti pažnja.

Z. U.

Razne vijesti

TRANSPORT ŽIVIH RIBA OLAKŠAN UPOTREBOM PREPARATA KOJI SMANJUJU METABOLIZAM

Orig rad: P. E. Osborn (Iowa State College, U. S. A.) u *Progressive Fish Culturist*, 13 (2) 75, 1951. Referat od G. Perche-a u *Bull. franç. de Piscicult.* 24 (164) 116—117, 1952.

Općenito je poznato, da ne možemo veći broj riba kroz dulje vrijeme držati u manjoj količini vode, jer u vodi iza stanovitog vremena nestaje kisika i ribe se uguše. To se odražuje različito kod raznih vrsta riba, a ovisi o potrebi na kisiku dotične vrste riba. Kad bi se smanjio metabolizam (izmjena tvari) kod ovih riba, tada bi one trebale manje kisika, pa bi prema tome mogle i u manjoj količini vode izdržati duže vrijeme nego obično, a što bi bilo naročito važno za transport živih riba.

P. E. Osborn je pokušao to postići upotrebom tiouracila, $C_4H_4OSN_2$. Ovaj preparat djeluje tako,

da reducira proizvodnju hormona štitne žlijezde (*glandula thyreoidea*). Uslijed redukcije ovoga hormona smanjuje se i metabolizam organizma, a u vezi s time smanjuje se i potrošnja kisika. Pokušima je ustanovljeno, da tiouracil smanjuje metabolizam riba. Potrošnja kisika smanjena je za 20%, pa će se prema tome moći uz upotrebu ovoga preparata staviti na istu količinu vode za 15—20% ribe više nego li je to sada bilo uobičajeno kod transporta ili kod držanja u manjoj količini vode. Na temelju dosadanih iskustava čini se, da je u navedenu svrhu najbolje upotrebljavati 35,5 mg na 100 cm³ vode (355:1.000.000). Tiouracil dolazi u promet u obliku praška ili tablete. Potrebno je, da se preparat najprije otopi u manjoj količini mlake vode, a tek onda da se doda vodi u kojoj su ribe. Vodena otopina zadržava svoju valjanost kroz 4 tjedna.

Autor ispituje mogućnost upotrebe nekih drugih preparata sa sličnim djelovanjem.

I. Tomašec